14/10/2019

Αφιέρωμα στον μακαριστό Μητροπολίτη Σισανίου (ΒΙΝΤΕΟ)

/ Επικαιρότητα

Με αυτόν τον άνθρωπο τον άγιο, βρίσκαμε ξεκούραση. Όταν ένας άνθρωπος σε ξεκουράζει, έστω κι αν δεν σου λέει τίποτε συγκλονιστικό, καταλαβαίνεις ότι αυτή η ξεκούραση που εκπέμπει το πρόσωπο του και τα λόγια του, είναι του Θεού.

Εκδήλωση αφιερωμένη στον μακαριστό Μητροπολίτη Σισανίου και Σιατίστης κυρό Παύλο, που εκοιμήθη στις 13 Ιανουαρίου 2019, πραγματοποιήθηκε στο Πνευματικό Κέντρο του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, την Κυριακή 13 Οκτωβρίου, στο πλαίσιο του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…».

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΤΕ:

Το αφιέρωμα διοργανώθηκε με την ευκαιρία της εκδόσεως του βιβλίου «Άκουσε καλό μου παιδί» από τις εκδόσεις «Αρχονταρίκι».

Συμετείχαν και μίλησαν για τον μακαριστό, ο π. Αντώνιος Καλλιγέρης, Διευθυντής Τομέα Γάμου και Οικογένειας της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Αθηνών, ο κ. Κωνσταντίνος Γανωτής, Φιλόλογος – Συγγραφέας και ο κ. Ηλίας Λιαμής, Δρ. Θεολογίας – Μουσικολόγος – Συγγραφέας

Ηλίας Λιαμής

Προλογίζοντας την εκδήλωση ο κ. Λιαμής, αναφέρθηκε στην πολύχρονη γνωριμία του με τον μακαριστό, μέσα από συνέδρια, κατασκηνώσεις και από το έργο του στον τομέα της νεότητας, εξήρε την ταπεινή και πλήρους αγάπης προσωπικότητα του, τονίζοντας χαρακτηριστικά ότι όποιος τον γνώρισε δεν μπορεί να παραμένει μίζερος στη ζωή του.

Ενώ αναφέρθηκε και στην ιστορία δημιουργίας του βιβλίου. Οι απομαγνητοφωνημένες απαντήσεις διασώζουν την εμπειρία και το χάρισμά του μακαριστού Παύλου, να επικοινωνεί με τους νέους, αλλά και τη φλογερή αγάπη, όπως εκδηλωνόταν κάθε φορά που απευθυνόταν σ’ εκείνους!

π. Αντώνιος Καλλιγέρης

Εμφανώς συγκινημένος, θυμήθηκε περιστατικά από όλα τα χρόνια γνωριμίας και συνεργασίας, αρχής γενομένης από το 1999, που συμπορεύθηκε με τον μακαριστό στα θέματα της νεότητας.

Τον χαρακτήρισε «άρχοντα», έναν άνθρωπο που έδινε, χωρίς να ζητάει τίποτα και χωρίς να του περνάει από το μυαλό ότι κάποιος θα του προσφέρει.

«Ήταν ένας άνθρωπος πολύ δροσερός και υπήρξε τολμηρός, χωρίς να είναι προκλητικός.

Από την ώρα που μπήκε στην ιεραρχία, είχαμε έναν άνθρωπο που θα μπορούσε να είναι μια γέφυρα, για να βοηθήσει όσους εργάζονταν στην ποιμαντική της νεότητας, να γίνει κατανοητό το τι ακριβώς λέμε.

Ήταν ένα ιδανικός μεταφραστής, για το τι προσδοκά κάποιος που εργάζεται σε αυτόν τον τομέα».

Το αξίωμα του Επισκόπου, δεν τον άλλαξε καθόλου, ούτε στιγμή, συνέχισε ο π. Αντωνιος. Έλεγε απλές αλήθειες, αλλά ήταν ένας βαθύτατος θεολόγος.

Δεν προκάλεσε κανέναν. Ήταν τολμηρός, έβαζε τα όρια, έλεγε αυτό που ήθελε να πει, δεν πρόσβαλλε και δεν προκαλούσε ποτέ αρνητικά.

Δούλεψε πολύ για την κατήχηση ανηλίκων και ενηλίκων. Δούλεψε ως κατηχητής, ακόμη κι ως Επίσκοπος. Ήταν το μεράκι του.

«Να μπορέσει να φωτίσει τους ανθρώπους από πολύ νωρίς, να αντιληφθούν τι σημαίνει να ζει κανείς με τον Χριστό.
Αυτό το νόημα ζωής, το οποίο μπορεί κανείς να το πάρει ζώντας το Ευαγγέλιο και την διδασκαλία των Πατέρων».

Κωνσταντίνος Γανωτής

Ο κ. Γανωτής, αναφέρθηκε στην πνευματική σχέση με τον συνέδεε με τον μακαριστό Μητροπολίτη Παύλο, αφού υπήρξε πνευματικός του ιδίου και της οικογένειας του, για πολλά χρόνια.

«Με αυτόν τον άνθρωπο τον άγιο, βρίσκαμε ξεκούραση. Όταν ένας άνθρωπος σε ξεκουράζει, έστω κι αν δεν σου λέει τίποτε συγκλονιστικό, καταλαβαίνεις ότι αυτή η ξεκούραση που εκπέμπει το πρόσωπο του και τα λόγια του, είναι του Θεού.

Δεν κολάκευε τους ανθρώπους. Νιώθαμε όλοι απέναντι του παιδάκια. Ο ίδιος όμως δεν μας συμπεριφερόταν σαν παιδάκια, αλλά με σεβασμό. Αυτό ακριβώς που είναι το ήθος και το ύφος της Εκκλησίας».

Του μιλούσαν οι άνθρωποι με οικειότητα, αλλά ήξερε ότι μέσα από αυτήν την οικειότητα, υπήρχε μεγάλος σεβασμός. Και αυτός ο σεβασμός τους ωφέλησε. Έλυσε προβλήματα οικογενειακά με απλές κουβέντες.

Στις ομιλίες του ήταν γλυκός και τρυφερός στα παιδιά. Αλλά στους γονείς ήταν αυστηρός.

Ο κ. Γανωτής σημείωσε ότι, είδε στο πρόσωπο του, να θεραπεύει σημεία στα οποία υστερούμε συνολικά, όπως είπε, ως Εκκλησία, και απέναντι στους νέους, και απέναντι στους αναγκεμένους ανθρώπους.

Ήταν ωφέλιμος και ευεργετικός, όχι μόνο στους ανθρώπους γύρω του, αλλά και στους συναδέλφους του κληρικούς. Έδειχνε ποιο είναι το πρότυπο του κληρικού. Γι’ αυτό και όλοι τον σέβονταν.

Μόνο το φιλότιμο θεωρούσε ως κίνητρο για την οποιαδήποτε δραστηριότητα.

Όταν μιλούσε κάπου, οι άνθρωποι έμεναν με ανοιχτό το στόμα, για το πως θεωρούσε αυτός αυτονόητα, πράγματα που δεν είχαν περάσει από το νου τους.

«Γιατί το Άγιο Πνεύμα δεν σου λέει απλώς μια αλήθεια, αλλά σου την κάνει τρόπο ζωής. Κι εσύ προβάλλεις τον τρόπο ζωής και τα λίγα λόγια που θα πεις, όσο φτωχά κι αν είναι, αρκούν για να μεταδώσουν.

Ήταν ο δάσκαλος των δασκάλων. Σε έκανε να νιώθεις ευχαρίστηση για την λύση που σου έδινε. Γιατί ένιωθες ότι είχε Άγιο Πνεύμα.

Πηγαίνοντας κοντά του ένιωθες το Άγιο Πνεύμα να σε φωτίζει, να σε κρατάει σε αξιοπρέπεια, να σου δίνει δυνατότητα κρίσεων και αντιρρήσεων».

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου
Φωτογραφίες: Παναγιώτη Καράπασια